

Para o Grupo SondeNós

O meu país

de Ti, Galiza (1977)

*Fantasia ou recreación, desde o respecto,
desta fermosa melodía de Miro Casabella*

No centenario da fundación
das Irmandades da Fala (1916-2016)
polo viveirés Antón Villar Ponte
(1881-1936).

*Texto de Xoán Manuel Casado (1949-2002)
Música de Miro Casabella (n. 1946)
Arr. coral de Plácido Travieso (n. 1972)*

Con saudade

Soprano

Ai la la, ai la la, ai la la

Alto

(is.) Ai la la la la, ai la la la la, ai la la la

Tenor

Ai la la, ai la la, ai la la

Baixo

Ai la la la, ai la

(O meu país
(O meu país,

4

la. O meu pa - is, ai la

la. O meu pa - is, ai

la. O meu pa - is, ai

la. O meu pa - is, o meu pa - is, ai

é verde, neboento, saudoso e antergo; é unha terra e un chan.
 tecendo a súa historia, muiñeira e corredoira, agocha a súa verdá.

7

la la, ai la la la la la,
 la, ai la la la la la,
 la la, ai, O meu pa -
 la la, ai, O meu pa -

O meu país, labrego e mariñeiro,
 O meu país, saúda ao mar aberto,

10

o meu pa - ís, ai la la la la, la la la
 o meu pa - ís, ai la,
 ís, (o meu pa -
 ís, o meu pa - ís, ai la

é un recuncho sin tempo que durme nugalán;
 escoita o barlovento e ponse a camiñar

13

la, ai la la la la la. Que que - ce na la -
 ca - ra me - tas sin
 ai la la la la la.
 ís), ai la la la.
 la, ai la la la la.

16

rei - ra e a - ló nas car - ba - llei - ras bo - ta a rir, é un - ha fo - lla no
no - me van rin - glei - ras de ho - mes e sin fin. Tris - tes ei - dos de al -

Que que - ce na la - rei - ra e bo - ta a rir, é un - ha fo - lla no
ca - ra me - tas sin no - me e sin fin. Tris - tes ei - dos de al -

Ai la la la, é un - ha fo - lla no
Tris - tes ei - dos de al -

Ai la la la, é un - ha fo - lla no
Tris - tes ei - dos de al -

19

ven - to, a - len - to e de - sa - len - to.
gu - res, vi - ei - ros pra nin - gu - res,

ven - to, a - len - to e de - sa - len - to, o meu pa -
gu - res, vi - ei - ros pra nin - gu - res,

ven - to, a - len - to e de - sa - len - to.
gu - res, vi - ei - ros pra nin - gu - res,

ven - to, a - len - to e de - sa - len - to
gu - res, vi - ei - ros pra nin - gu - res,

21

Ai la la, ai la la, ai la la
 is. Ai la la la la, ai la la la la, ai la la la
 Ai la la, ai la la, ai la la
 Ai la la la, ai la

24

rit. e de vagar

la... o meu pa - ís.
 la... o meu pa - ís.
 la... o meu pa - ís.
 la... o meu pa - ís, o meu pa - ís.

I

O meu país
 é verde, neboento,
 saudoso e antergo;
 é unha terra e un chan.
 O meu país,
 labrego e mariñeiro
 é un recuncho sin tempo
 que durme migallán;
 que quece na lareira e aló nas carballeiras
 bota a rir.
 É unha folla no vento, alento e desalento,
 o meu país.

IV

O meu país,
 de lenda e maruxías,
 agarda novos días
 marchando de vagar.
 Polas corgas i herdanzas
 nasce e morre unha espranza
 no porvir.

II

O meu país,
 tecendo a súa historia,
 muiñeira e corredoira,
 agocha a súa verdá.
 O meu país,
 saúda ao mar aberto,
 escoita o barlovento
 e ponse a camiñar.
 Cara metas sin nome
 van ringleiras de homes
 e sin fin.
 Tristes eidos de algures,
 vieiros para ningures,
 ò meu país.

III

O meu país,
 nas noites de invernía
 dibuxa a súa agonía
 nun vello e nun rapaz.

V

É unha folla no vento/
 alento e desalento,
 o meu país.